

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 83 0 К 028232 17 КвЛз
Бања Лука, 03.02.2017. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија Весне Антонић, као предсједника вијећа, Горане Микеш, Обрена Бужанина, др Вељка Икановића и Драгомира Миљевића, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибић, у кривичном предмету против осуђеног Г.Ц., због кривичног дјела злоупотребе службеног положаја или овлашћења из члана 347. став 4. у вези са ставом 3. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о захтјеву за заштиту законитости, који је поднио бранилац осуђеног, адвокат М.П. из З., против пресуда Основног суда у Зворнику број 83 0 К 028232 15 К од 23.3.2016. године и Окружног суда у Бијељини број 83 0 К 028232 16 Кж од 29.11.2016. године, у сједници вијећа одржаној 03.02.2017. године, донио је

П Р Е С У Д У

Одбија се захтјев за заштиту законитости, као неоснован.

О б р а з л о ж е њ е

Првостепеном пресудом Основног суда у Зворнику број 83 0 К 028232 15 К од 23.3.2016. године, која је потврђена пресудом Окружног суда у Бијељини број 83 0 К 028232 16 Кж од 29.11.2016. године, оглашен је кривим оптужени Г.Ц., због кривичног дјела злоупотребе службеног положаја или овлашћења из члана 347. став 4. у вези са ставом 3. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС) и осуђен на казну затвора у трајању од 5 (пет) мјесеци. На основу члана 99. став 1. Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС), оптужени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка у износу од 150,00 КМ.

Против наведених пресуда, бранилац осуђеног, адвокат М.П. из З., благовремено је поднио захтјев за заштиту законитости (у даљем тексту: Захтјев), због повреде Кривичног закона, са приједлогом да се, преиначи првостепена пресуда и осуђени ослободи од оптужбе на основу члана 298. тачка а) ЗКП РС, или укине првостепена и другостепена пресуда или само другостепена пресуда и предмет врати на поновно одлучивање.

У смислу члана 353. ЗКП РС, достављен је републичком јавном тужиоцу Захтјев са списима предмета, па је у поднеску, под бројем Т 14 0 КТЗ 0001109 17 од 30.01.2017. године, предложено да се Захтјев одбије, као неоснован.

Приликом одлучивања о Захтјеву, ово вијеће се, у смислу одредбе члана 354. став 1. ЗКП РС, ограничило само на испитивање оних повреда закона на које се позвао подносилац Захтјева, те је одлучено као у изреци ове пресуде из слjedeћих разлога:

У смислу одредбе члана 350. став 1. ЗКП РС, Захтјев се може поднијети против правоснажне пресуде само у случајевима повреде Кривичног закона, те повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС, која се манифестује у повреди права на одбрану, а уз ограничења прописана у ставу 2. и 3. истог законског прописа.

Аргументи из образложења Захтјева, изнесени су у прилог тврдњи да је, у конкретном случају, повријеђен Кривични закон, јер радње осуђеног, из изреке првостепене пресуде, не садрже битне елементе бића кривичног дјела, за које је оглашен кривим. У преосталом дијелу изнесених аргумената из Захтјева, оспорава се ваљаност чињеничних утврђења, са тврдњом са нема доказа да је осуђени починио радње из изреке првостепене пресуде.

Захтјев није основан.

Изнесени аргументи из Захтјева, у прилог тврдњи о повреди Кривичног закона, нису основани. Чињенични опис радње извршења дјела из изреке првостепене пресуде, за које је оптужени оглашен кривом, садржи све објективне и субјективне елементе бића кривичног дјела злоупотребе службеног положаја или овлашћења из члана 347. став 4. у вези са ставом 3. КЗ РС. У том чињеничном опису садржане су објективне радње оптуженог, које је предузео као кредитни референт у Н. А.-А.-В. Пословница З., у процедури одобрења и подизања ненамјенског кредита Г.В., у износу од 20.000,00 КМ, као и свијест да за то она није испуњавала услове у складу са прописима банке и одговарајућим инструментима осигурања кредита физичким лицима (који су појединачно наведени у изреци) и тако, злоупотребом свог положаја, омогућио да, у процедури добијања кредита, истој буде одобрен и исплаћен наведени износ.

Наведени садржај објективних чињеница о конкретним радњама осуђеног у искоришћавању положаја и овлашћења, које је имао као кредитни референт у Н.А.-А.-В. Пословница З., у процедури одобрења и подизања ненамјенског кредита Г.В. за које није испуњавала услове у складу са прописима банке и одговарајућим инструментима осигурања кредита физичким лицима, као и садржај чињеница субјективне природе, које се тичу његовог умишљаја, као облика виности, односно постојања свијести и воље да дјело изврши, са аспекта постојања битних елемената конкретног кривичног дјела, супротно аргументима из жалбе, не захтјева уношење у чињенични опис дјела и свијест оптуженог да Г.В., добијени кредит, неће враћати.

Осталим аргуменатима из Захтјева, у прилог тврдњи да нема доказа да је осуђени починио кривично дјело за које је оглашен кривим, оспорава се правилности чињеничне основе побјаних пресуда, што представља ревизију утврђеног чињеничног стања, по ком основу се, у смислу одредбе члана 350. став 1. ЗКП РС, овај ванреди правни лијек, не може поднијети.

Из наведених разлога, Захтјев браниоца осуђеног није основан, ради чега је исти ваљало одбити, на основу члана 355. ЗКП РС.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
Весна Антонић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић